

CELE MAI FRUMOASE
POVEȘTI de
H.C.
ANDERSEN

repovestite de Agnès Vandewiele

Ilustrații de Jean-Noël Rochut

Traducere din limba italiană de

Geanina Tivdă

CORINT JUNIOR

Cuprins

Mica sirenă	17-28
Rătușca cea urâtă	29-36
Fetița cu chibrituri	37-44
Prințesa și bobul de mazăre	45-48
Păstorița și coșarul	49-56
Crăiasa Zăpezilor	57-70
Degețica	71-78
Hainele noi ale împăratului	79-86
Amnarul fermecat	87-94
Păpușarul	95-102
Povestea celor douăsprezece lebede	103-110
Soldățelul de plumb cel neînfricat	111-118
Privighetoarea și împăratul	119-126
Cufărul zburător	127-134
Casa cea veche	135-142
Hans cel nătâng	143-150
Ultimul vis al stejarului	151-158
Prințesa și porcarul	159-166
Omul de Zăpadă	167-174
Bradul	175-182
Fiecare om și fiecare lucru la locul lui	183-190
Trăncăneală de copii	191-194
Bătrânul felinar	195-202
Florile micuței Ida	203-210
Klaus cel mare și Klaus cel mic	211-220

MICA SIRENĂ

În largul mării, pe fundul apei albastre și cristaline, se înalță castelul regelui mării. Văduv de mulți ani, trăia acolo cu bătrâna lui mamă și cu fiicele sale, cele șase prințese ale mării. Cea mai Tânără era cea mai frumoasă dintre toate. Ca și pentru surorile ei, trupul î se termina într-o coadă de pește.

— Când veți împlini cincisprezece ani, le spusese bunica lor, veți putea urca la suprafață!

Fiecare dintre surori promitea să le povestească celor mai tinere ce aveau să vadă mai frumos. Mezina era cea mai nerăbdătoare. Când cea mai mare dintre prințese împlini cincisprezece ani, urcă la suprafață mării și le povestii surorilor ei cât de mult îi plăcuse să privească marele oraș cu lumini strălucitoare. Apoi le veni rândul celorlalte surori.